

פאדלען

10

פרקליט, "העולם הזה" שיגר מיכתב-התראה לעיתון "מעריב", ובו תבע ממנו להתנצל לאלתר על פירסום ההשמצה, ולתרום סכום של 10 אלפים ל"י למפעל צדקה כפיצוי, שאם לא כן תוגש נגד העיתון תביעה על הוצאת לשון הרע. בדעת, "העולם הזה" להפריך את הטענה כאילו מעשי-נבלה מסוג זה יכולים להחשב כפעולות פרלמנטריות תקינות, ושהן נהנות, על כן, מחסינות כלשהי.

11

מתחת לכבודו הוא להפריך את ההשמצות של ח"כ אולמרט, אך כדי להסיר כל ספק, הנה העובדות לגבי הטענה העיקרית מתוך תזכירו של ח"כ אולמרט, ש"מעריב" מצא לנכון לפרסמו: מר אלי תבור לא קיבל שום הלוואה מאיש, לשם קניית דירתו. הדירה, שהיא בת שלושה וחצי חדרים (ולא בת חמישה חדרים, כפי שטען ח"כ אולמרט) נקנתה על-ידי הגברת ציפי תבור ב-31 במארס 1974, מחברת, "נאות-ברכה בע"מ", בסכום של 200 אלף לירות. הסכום הזה שולם על-ידי הגברת תבור בעזרת 182 אלף לירות שקיבלה ממכירת דירתה הקודמת, בשיכון בבלי, שנקנתה בשנת 1967. כן קיבלה משכנתא בסך 30 אלף לירות מ"בנק למשכנתאות ולהשקעות בע"מ".

מר אולמרט לא טרח כלל לבדוק במישרי מירשם המקרקעין אם יש זירה הרשומה על שם אלי תבור, מה גודלה, ובאזיה מחיר נקנתה. לפעולתו אין אף הסממנים הראשוניים של תוס'לב, כנדרש מכל עיתונאי על-פי חוק. גם שאר הטענות שהועלו על-ידי מר אולמרט, באותו "מיסמך" מבזה ובזוי, מצוצות מן האצבע, והן שקר וכזב מתחילתן ועד סופן.

12

בעוד שמנוי וגמור עם "העולם הזה" למצות את הדיו, עד כמה שניתן במצב החוקי הקיים, ועל אף הסכנה שבית-הדין יחליט נאלץ להעניק חסינות למעשה-נבלה זה, הרינו מעמידים בזה במבחן את דברי ח"כ אולמרט, ומעניקים לו את ההזדמנות להוכיח לעיני כל שאינו פוחד ואינו חושש מבידור מישפטי.

לשם כך מזמין, "העולם הזה" את ח"כ אהוד אולמרט להגיש נגדנו מישפט על פי החוק לאיסור לשון הרע, בעיקבות טענותינו הבאות:

- (1) שמר אהוד אולמרט הוא שקרן.
- (2) ששיטותיו בפרשה זו הן כבחינת גנגסטריזם פרי-דמנטרי.
- (3) שמר אולמרט מנצל דרעה את מעמדו כחבר-כנסת, ומשפיל את כבוד הכנסת.

"העולם הזה" מצפה לכך שמר אולמרט יגיש מישפט נגדו תוך שבוע, ואם לא יעשה כן יהיה מר אולמרט גלוי וחשוף לעיני כל כשקרן מוג'לב, שלא יכירנו מקומו על כל במה ציבורית בישראל.

אורי אבנרי ואלי תבור מוכנים בכל עת להיבדק בגלוי-אמת (פוליגראף) להוכחת הטענות האלה, והם קוראים תגר על ח"כ אהוד אולמרט לחשוף את עצמו לבדיקה כזאת.

13

פרשה זו כולה היא חוליה נוספת ברשרת ההתנקשויות ב"העולם הזה", שכללה נסיונות לרצח, פצצות, חטיפות, שריפות, חרם כלכלי, מסעי-השמצה ועוד — וכשם שכל אלה לא הרתיעו את "העולם הזה" במאומה מלמלא את תפקידו של עיתון לוחם, חושף-שחיתות ונאבק על טהרה המידות, כן בודאי לא יפגע מעשה שפל, בזוי ופחדני זה של ח"כ זוטר בעל מישקל-זבוב בפעולתו. כלי מורא, כלי משוא-פנים.

ח"כ אולמרט שיגר מיכתב מגוהך ליו"ר עצה-מישפטי לממשלה, כשברור וגלוי שכל מטרתו של מיכתב זה אינה אלא להעניק להשמצותיו מעמד של "פעולה-חבר-כנסת למען מילוי תפקידו", המחוסנת בחוק. הריני מבקש ממך, כמנהיג הסיעה, לערוך בירור דחוף בעניין זה, כדי למנוע את המשך הפעלתן של שיטות פסולות אלה בשם הסיעה, וכדי לאפשר לנו להפריך את השמצותיו הזדוניות של ח"כ אולמרט. אנחנו עומדים לרשותך לצורך כל בירור, בכל דרך שתמצא לנכון.

בברכה,
אורי אבנרי,
עורך ראשי.

פאשיון

תדיאכבי, 27.11.78

לכבוד
השר איציקר שוסטק,
שר הבריאות,
ירושלים.

אדוני השר,

הריני פונה אליך כאל ראש חטיבת לעם בליכוד, וכאל מי שנושא על כן באחריות פוליטית ומוסרית למעשיו של חבר החטיבה, ח"כ אהוד אולמרט.

ח"כ אולמרט מפיק עתה השמצה זדונית ומורשעת נגד השבועון העולט הזה, נגדי ונגד מר אלי תבור, כמעשה-נקמה על כתבות עובדתיות שפורסמו עליו לאחר רונה. אך בעוד שפירסומי אודותיו היו חשופים לתביעה על-פי החוק לאיסור לשון הרע, השתמש ח"כ אולמרט בשיטה של מעניקה לו לדעת, חסינות מוחלטת על-פי סעיף 1 של חוק חסינות חברי-הכנסת. באמתלה שקופה של כתיבת תזכיר

כח"כ ליועץ-המישפטי לממשלה, תזכיר ש"הוא מגוהך בעליל, הפיץ ח"כ אולמרט את השמצותיו מתוך תיקוה שהן תהנינה מחסינות מוחלטת.

ללא קשר לשאר הפעולות שנקט בהן כדי להגן על עצמו מפני שיטה פסולה זו של רצח-אופי ופגיעה בחופש-העיתונות, המזכירה את שיטות הפאשיזם בתקופה הקודרת של אירופה. הריני פונה אליך ומבקש שתעמוד באחריותך המוסרית והפוליטית.

הריני מודיע לך בצורה חד-משמעית ובלי כל הסתייגות, שאין בהשמצותיו של ח"כ אולמרט שמץ של אמת. אני מקווה שאחרי היכרות של 36 שנים, הקיימת בינינו, תתייחס באמון מוחלט להודעתי זו, ושתפעל לעקירתה של שיטת-השמצה פסולה ומעוותת זו.

בברכה,
אורי אבנרי,
עורך ראשי.

תרגיל שקוף

תדיאכבי, 27.11.78

לכבוד

הפרופסור יצחק זמיר,
ליועץ המישפטי לממשלה,
משרד המשפטים,
ירושלים.

אדוני היועץ המישפטי, נדהמתי לקרוא היום בעיתון מעריב על מיכתב שנשלח אליך מאת ח"כ אהוד אולמרט, שבו כלולות השמצות זדוניות ומורשעות נגד העולט הזה, נגדי ונגד מר אלי תבור. השמצות אלה מצוצות כולן מן האצבע, ואין בהן אף מילה אחת של אמת.

אין צורך להסביר לאיש מנוסה כמור, שזהו תרגיל שקוף של ח"כ אולמרט, שנועד להעניק כביכול חסינות פרלמנטרית למערכת-השמצות שלווחת רסן, ש"אין בכוחנו ואין ביכולתו להוכיח בבית-המישפט.

בהלבישו השמצות אלה בלבוש של פניית ח"כ אליך, במיכתב שהעילה לו היא מגוהכת בעליל, מנצל אולמרט את מעמדו כח"כ, את חוק חסינות חברי-הכנסת ואותך, למעשה שהגדרה ההור למת אותו היא גאנגסטריזם פרלמנטרי. ננקוט בכל האמצעים כדי להעמיד ש"ט פסולה זו במבחן מישפטי. עם זאת עלי להביע את השתוממותי העמוקה על שלא העמדת את ח"כ אולמרט בו במקום על איימהוטריות שבמעשהו, המערבב גם אותך בעניין.

אני מצפה ממך לעשות זאת בהקדם האפשרי ובצורה פומבית.

בברכה,
אורי אבנרי,
עורך ראשי.

מיד אחרי פירסום ידיעת ההשי-
מצה ב"מעריב" ביום השני הזה
שבוע, שיגר פרקליט "העולם הזה"
עורך-הדיון אבנרי, פדמו, מי
מישרדו של עורך-הדיון אמנון זיכר-
ווי, את המיכתב הבא לעורכי
"מעריב" ולהוצאת "מודיעין"
בע"מ, המוציאה את "מעריב" ל-
אור:

דברי בלע והשמצה

ביום 27.11.78 בעמוד 16 של מעריב, התפרסמה ידיעה הנושאת כותרת "מחר תידון תביעת ח"כ אולמרט מואבי להשיב על שאלונים", מאת יהושע ביצור, להלן "הפרסום".

תוכן הפירסום מפרט דברים המופיעים, לכאורה, בתזכיר שהגיש ח"כ אהוד אולמרט ליועץ-המישפטי לממשלה.

הפירסום, בעיקבות התזכיר האמור, מייחס למרשי אלי תבור עובדות, המהוות כל אחת בנפרד, וכולן ביחד, הוצאת לשון הרע חמורה ביותר כנגדו. אין אני חפץ למנות פרטי הדיבה כולן, כאשר הפירסום דובר בעד עצמו, ומיספר טענות אשר כולן דבריי-בלע והשמצה.

הפירסום מהווה הוצאת לשון הרע כנגד אלי תבור ונגד אורי אבנרי והעולט הזה בע"מ, כי משתמע מן הפירסום כי עורך העולט הזה, מר אבנרי, מעמיד עיתונו לרשות אלי תבור לעשות בו את אשר הפירסום מייחס לו, ומהווה פגיעה חמורה בעיתון עצמו, שמו המיקצועי ואמינותו. אין צורך לומר כמה חמורה הדיבה, המטילה בוך בעבודתם העיתונאית של מרשי, כאילו היו כללישרת בידי אנשים אלה ואחרים. כך התחייבתם כלפי מרשי בעולות לשון הרע, הן הפלילית והן האזרחית.

רשאי אני לצפות לטענתכם כאילו הי פירסום לא יישמש עילה לתביעה לפי חוק איסור לשון הרע באשר הוא מהווה פירסום המוגן על-פי חוק חסינות חברי-כנסת.

אין אני סבור כי טענה זו תעמוד כלום. אמת, שחוק חסינות חברי-הכנסת פורש חסינות מוחלטת על הבעת-דעה של חבר-כנסת למען מילוי תפקידו, אך פסיקת בתי-המשפט קבעה כי יש לתת להור ראות חסינות פירוש דוקקן, אשר ימנע העדפה של חברי-כנסת לעומת אזרחים מן השורה. (פלאטו שרון כ. מדינת ישראל, פ"מ תשל"ז 315).

הקורא את הדברים שמייחס הפירסום לתזכירו של ח"כ אולמרט, אינו יכול שלא להגיע למסקנה כי מר אולמרט הלביש דבר דבר יתבו באיטלה של תזכיר ליועץ המישפטי, לא למען מילוי תפקידו אלא על-מנת ליתן לעצמו הזדמנות להשמיץ ולא להיפגע. אין לי כוונה להיכנס עתה לפולמוס מישפטי. יומו של זו יבוא בבית-המישפט.

אך על פי שיקול דעתי המיקצועי אין חוק חסינות חברי הכנסת מגן על פירסום, המהווה שימוש זדוני ולרעה בחסינות. אין לי ספק כי דיבה לשמה אינה למען מילוי תפקידו של ח"כ אולמרט, אפילו כאשר היא רשומה על גב תזכיר ליועץ המישפטי.

אני מתחזק בדעתי כי אין קשר בין תפקידו המגוונים של ח"כ אולמרט ובין הדיבה, באשר לא מצאתי בחוק הכנסת או בתקנותיה מה סיבה של בריה זו ה"קרויה" "תזכיר ליועץ-המישפטי". מאימתי עוסק היועץ המישפטי לממשלה בחקיקת חוקים, ומה טעם ראה ח"כ אולמרט להפיץ גזע לשון הרע לשינוי חוק לשון הרע וחוק חסינות חברי-כנסת? אולי נשכח מח"כ אולמרט כי הוא עצמו, "המחוקק", ואילו היועץ המישפטי אינו אלא יועץ, ברורה לגמרי כוונתו של ח"כ אולמרט ליצור יש מאין, מיסמך-כלאיים, שכאילו הופק למען מילוי תפקידו כח"כ, ולאמיתו של דבר אינו אלא, כלשון הספרות המישר-פסית הדנה בעניין, שימוש לרעה בהזדמנות כשרה, וזו אינה מוגנת וחסינה. הכנסת נתנה דעתה לשים מחסום בפני שימוש-לרעה כזה בחסינות, וקבעה בסעיף 38 לתקנות הכנסת לעניין שאילות, כי לא תכיל שאילות:

- (1) פירסום כל שם, או גילוי דברים שפירסומם אינו הכרחי להבנת השאלה.
- (2) ידיוח, חריצת-מישפט, כינוי או ביטוי מעליב.

באם חפץ ח"כ אולמרט לזווג שינוי בחוק, פותחים בפניו חוק יסוד הכנסת והתקנות דרכים למכביר לזווג שינוי חקיקה. פנייה חסרת-טעם ליועץ המישפטי לממשלה, שאין עניינו חקיקה, היא בוודאי אינה דרכו של חבר-כנסת לעשות למען מילוי תפקידו.

עוד נותר לבדוק כיצד הגיעו הדברים לפירסום בעיתונכם. מרשה אני לעצמי להניח כי לא משולחנו של היועץ המישר-פטי לממשלה הגיעו, ודאי כי שקידתו של ח"כ אולמרט לפרסם הדברים בעיתון, כאשר בצידם הבטחה לכאורה: "אני חסין ואף אתם לא תפגעו", גם היא מעידה על שימוש לרעה בהזדמנות כשרה.

אין בפני התזכיר האמור בכתיבה, ועל כן אין אני יודע האם נכון הפירסום, והאם הוא הגוף, כפי שדרוש חוק איסור לשון הרע. הלשון המתפרסמת בעיתון בוודאי שאינה הוגנת, שהנה תשע עשרות מן הפירסום סיפורי-מעשה ודבריי-לעז, ועשר רית ממנו התייחסות טמית לתיקון, שאינו מפורש בחוק איסור לשון הרע וחוק חסינות חברי-כנסת, כאילו פרטי הדיבה משר-תים מטרה זו.

עד כאן מקצת ההלכות המישפטיות הנוגעות לעניין, וכאמור תורחב היריעה כאשר יעלה הצורך וכך יהיה, באם לא תפרסמו מיד נוסח הכחשה והתנצלות, אשר יתואמו עמי, ותתמרו למסד צדקה, כאשר נורה, הסך של 10,000 ל"י.

אין מרשי נושאים נפשם לפיצוי כספי, אך בכל מיקרה, ועל-מנת לשים קץ לתור-פה, שתוכנם מעמידים את מנגנון התפוצה הגדול שלכם לרשות חברי-כנסת העושה כאילו למען מילוי תפקידו, הורו מרשי לתבוע מכם הסך של 1,000,000 ל"י דמי-נזק בעולות לשון-הרע.

לעניין זה חמור במיוחד הפירסום, באשר מרשי, אלי תבור, הודיע לכם לפני הפירסום כי הוא מהווה לשון הרע נגדו, וכי לא יהסס לנקוט צעדים מישפטיים הולמים אם ייעשה הפירסום.

בכבוד רב,
אבנרי, פדמו,
עורך-הדיון.

ביום השלישי השבוע, עם הדפסתו של גיליון זה, תורו גם שידורי ישראל והיומון דבר, על עיליותיו הדימוניות של ח"כ אהוד אולמרט, שהן כולן פרי דימוינו ה"חולני והמעוות". דבר אפילו לא טרח לבקש את תגובת העולט הזה על פירסום הדיבה המרושעת. פרקליט העולט הזה יגישו תביעות דיבה על פי החוק לאיסור לשון הרע גם נגד שני גופים אלה.